

Interpellation om ensamkommande invandrarungdomar i skolan

Under 2015 kom fler ensamkommande invandrarungdomar än någonsin till Sverige. 35 369 invandrare påstod att de både var ensamma och att de var under 18 år gamla. Medicinsk åldersbestämning används mycket sällan.

Från det land de flesta ensamkommande invandrarungdomarna kom från var andelen 56 procent bland alla asylsökare. Bara 28 procent från det aktuella landet var vuxna. Det är anmärkningsvärt att andelen ensamkommande minderåriga invandrarungdomar är dubbelt så stor som andelen vuxna.

Vid en jämförelse borde andelen ensamkommande invandrarungdomar vara liknande mellan länder som har liknande förutsättningar att ta sig illegalt till Sverige. Från exempelvis Syrien och Irak var andelen ensamkommande invandrarungdomar 7 respektive 5 procent. Det är således en markant skillnad jämfört med 56 procent från grannlandet Afghanistan.

Under 2014 gjorde Migrationsverket 161 medicinska åldersundersökningar. Bland dessa bevisades en stor andel uppgge en felaktig ålder. 77 procent var äldre än vad de hade uppgivit. Migrationsverket har även uppgett att det i 70 procent av fallen inom åldersspannet 15-17 år är osäkert om den uppgivna åldern stämmer.

Det är tillräckligt uppenbart att många ensamkommande invandrarungdomar ljugar om sin ålder varför även den massinvandringspositiva regeringen nu oftare vill tillämpa medicinsk åldersbestämning.

När en vuxna i stor omfattning behandlas som ensamma barn kan det innebära problem. I skolan finns en risk att 25–30-åriga invandrare placeras i gymnasiet och även möjligen i högstadiet.

Med anledning av ovanstående vill jag ställa följande frågor till kommunstyrelsens ordförande Marlene Burwick:

- Har Uppsala kommun någon beräkning av hur stor andel som är vuxna bland de ensamkommande invandrarungdomarna i kommunen?
- Har Uppsala kommun fått något larm från skolor om att vuxna placerats bland betydligt yngre barn?
- På vilket sätt tillser Uppsala kommun att barn i skolan är barn, och vad gör kommunen när ett barn visar sig vara avsevärt äldre än sina klasskamrater?
- Tycker du att det är viktigt att undvika att placera vuxna i 25-årsåldern i grund- eller gymnasieklasser?

Skyttorp den 21 september 2016

Simon Alm

Gruppledare (SD)

Interpellation av Benny Lindholm (L) om LSS

En av de viktigaste frihetsreformerna i modern tid kan vara LSS-lagstiftningen, Lagen om Stöd och Service. Det var folkpartisten, idag liberalen, Bengt Westerberg som var socialminister i regeringen som drev igenom denna lag under tidigt 90-tal. Syftet med lagen är att säkerställa att varje individ som är i behov av stöd och service, som exempelvis personlig assistans, får rätt hjälp och reellt inflytande över sin egen vardag. Den nya lagen var på sin tid revolutionerande och medförde att ett antal människor, som tidigare var begränsade från att delta i samhället, fick större möjligheter att delta på lika villkor.

Därför ser vi med bestörtning på att denna lagstiftning har börjat tillämpas allt snålare. Inför 2016 lämnade statsrådet Åsa Regnér (S), barn-, äldre och jämställdhetsminister, nya direktiv till Försäkringskassan där det angavs att myndigheten skulle begränsa timutvecklingen inom den personliga assistansen. Det har lett till en allt hårdare bedömning av den enskildes behov och har medfört att många fått ett minskat stöd eller helt indragen assistans och i förlängningen minskade förutsättningar till att leva ett så " normalt " liv som möjligt. Från många ställen runt om i landet kommer rapporter om föräldrar som kämpar i motvind för att deras barn ska få den hjälp de behöver för att överleva och leva ett innehållsrikt liv. Vuxna människor som kämpar för sin möjlighet att kunna arbeta eller studera. Många är också de politiker som höjt rösten och kämpar för deras rätt till assistans. Tyvärr är denna kamp inte alltid tillräcklig. I Malmö avled en kvinna ensam på toaletten för hennes assistans hade dragits in. Ett beslut som senare visade sig vara felaktigt. Det här är vad begränsad timutveckling leder till i praktiken, förlorade människoliv och människor som inte kan leva sitt liv fullt ut, som vi andra. I regleringsbrevet för 2017 angav regeringen ett förtydligande i direktiven till Försäkringskassan, men detta förändrade inte uppdraget i sak. Problemet kvarstår.

Därför vill vi nu fråga kommunstyrelsens ordförande Marlene Burwick:

Hur märker Uppsala kommun av regeringens och statsrådet Åsa Regnérs (S) spardirektiv?

Innebär spardirektiven att Uppsalabor i behov av personlig assistans inte längre får rätt hjälp och att deras levnadsvillkor försämrats?

Hur många personliga assistenter berörs av minskad arbetstid eller uppsägning i vår kommun? Vilka kostnader medför detta för Uppsala kommun?

Hur många anhöriga har till följd av regeringens direktiv fått ett ökat ansvar för att ta hand om sina närstående? Vad innebär detta för deras inkomst och för kommunens skatteintäkter?

Benny Lindholm (L)

Interpellation av Mohamad Hassan (L) om fler händer i välfärden i Uppsala kommun

Våren 2016 presenterade regeringen med stöd av Vänsterpartiet en satsning på 10 miljarder till välfärden. Vänsterpartiets Ulla Andersson meddelade i ett pressmeddelande att detta skulle innebära tusentals fler anställda i vård, förskola och omsorg.

I november 2016 beslutade regeringen om en fördelning av 7 av de 10 miljarderna. 85 271 301 kr betalas i etapper under 2017 ut till förstärkning av Uppsala kommuns välfärd.

Mot denna bakgrund vill jag fråga kommunstyrelsens ordförande:

Hur många fler händer kommer det till följd av regeringens och Vänsterpartiets välfärds miljarder att finnas i Uppsala kommun under 2017 jämfört med 2016?

Mohamad Hassan (L)
Kommunalråd